I- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ

១ - ព្រះរាជក្រម

ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨៩៥/០៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

* * *

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីរ និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពត៌មាន

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្តីពីរបបសារពត៌មាន ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ :

ច្បាប់

ស្តីពី

របបសារព័ត៌មាន

ជំពូកទី ១

សិទ្ធិនិងសេរីភាពខាងសារព័ត៌មាន

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះកំណត់របបសារព័ត៌មាននិងធានារ៉ាប់រងសេរីភាពសារព័ត៌មាន និង សេរីភាពខាងការបោះពុម្ពផ្សាយឲ្យបានសមស្របតាមមាត្រា ៣១ និងមាត្រា ៤១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២.-

សារព័ត៌មានមានសិទ្ធិរក្សាការសម្ងាត់ស្តីពីប្រភពព័ត៌មានរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣.-

ដើម្បីរក្សាឯករាជ្យនៃសារព័ត៌មាន ការត្រួតពិនិត្យមុនពេល បោះពុម្ពផ្សាយ ត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៤.-

ការបោះពុម្ពផ្សាយនូវព័ត៌មានផ្លូវការដូចជា សេចក្តីថ្លែងការណ៍ ការប្រជុំកំណត់ហេតុប្រជុំឬរបាយការណ៍ណាមួយ ។ល។ មិនអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសបានឡើយ ប្រសិនបើការផ្សាយនោះមានលក្ខណៈសមស្របតាមសភាពពេញលេញ ឬសេចក្តីសង្ខេបត្រឹមត្រូវតាមរឿងពិត ។

ពត៌មានផ្លូវការដែលជាកម្មវត្ថុនៃមាត្រានេះសំដៅចំពោះ ៖

១- សេចក្ដីថ្លែងការណ៍ ការប្រជុំ កំណត់ហេតុប្រជុំ ឬរបាយការណ៍របស់រដ្ឋសភារាប់ទាំងគណៈកម្មាធិការ ឬគណៈកម្មការនានារបស់ រដ្ឋសភាផង លើកលែងតែក្នុងករណីរដ្ឋសភាធ្វើ ការប្រជុំសម្ងាត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២- សេចក្ដីថ្លែងការណ៍ ការប្រជុំ កំណត់ហេតុប្រជុំ ឬរបាយការណ៍នៃផ្នែក នីតិប្រតិបត្តិ រួមទាំងសេចក្ដីថ្លែងការណ៍របស់រដ្ឋមន្ត្រី និងមន្ត្រីនានាផង ។

៣- គ្រប់ទិដ្ឋភាពនៃដំណើរការរបស់តុលាការ រាប់ទាំងនីតិវិធីទាំងឡាយផង លើកលែងតែក្នុងករណី ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

- តុលាការហាមមិនឲ្យបើកចំហដល់សាធារណជន
- បញ្ញត្តិដោយមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះដែលទាក់ទងទៅនឹងអាថ៌កំបាំងរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗនៅក្នុងដំណើរការជំនុំជំរះក្ដី
- សំណុំរឿងដែលនៅក្នុងការអង្កេតស៊ើបសួររបស់តុលាការនៅឡើយ។

មាត្រា ៥.-

១- គោលការណ៍ទូទៅ

សារពត៌មាន មានសិទ្ធិទទួលពត៌មានដែលស្ថិតក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល លើកលែងតែពត៌មានណាដែលបណ្ដាលឲ្យ ៖

- អន្តរាយដល់សន្តិសុខជាតិ
- អន្តរាយដល់ទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសដទៃ
- មានការបំពានលើសិទ្ធិរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ ដោយរាប់ទាំងសំណុំរឿងរបស់មន្ត្រីរាជការ សំណុំរឿងពេទ្យ សំណុំរឿង និងឯកសារផ្លូវការសម្ងាត់ៗ ដទៃទៀតជាដើម
- មានការលាតត្រដាងឯកសារសម្ងាត់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុដែលបានមកពីបុគ្គល ឬអង្គភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ណាមួយ និង

ការលាត់ត្រដាងនូវពត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបទបញ្ជា ឬការត្រួតពិនិត្យរបស់ស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ

- ប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិជនណាម្នាក់ ក្នុងការនាំឲ្យមានជំនុំជំរះក្តីដោយអយុត្តិធម៌
- មានគ្រោះថ្នាក់ដល់មន្ត្រីដែលត្រូវអនុវត្តច្បាប់ ឬត្រូវបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ។

២- ការស្នើសុំពត៌មាន

ការស្នើសុំពត៌មានត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់លាស់ អំពីពត៌មានដែលស្នើសុំទៅស្ថាប័ននានា ។

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលគ្រប់គ្រងស្ថាប័ននោះ ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងពាក្យសុំក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃ (៣០ថ្ងៃ) យ៉ាងយូរ ។ ប្រសិនបើការស្នើសុំនោះត្រូវបានបដិសេធទាំងស្រុង ឬខ្លះៗនោះ ហេតុផលនៃការបដិសេធត្រូវបញ្ជាក់ ឲ្យបានច្បាស់លាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ជំពូកទី ២

ការទទួលខុសត្រូវនៃអ្នកសារពត៌មាន

មាត្រា ៦.-

អ្នកសារពត៌មានមានសិទ្ធិបង្កើតសមាគមអ្នកសារពត៌មាន ។ សមាគមអ្នកសារ ពត៌មាននោះត្រូវមានលក្ខណៈឯករាជ្យ ។ សមាគមអ្នកសារពត៌មាននីមួយៗ ត្រូវអនុម័តលក្ខន្តិកៈ របស់ខ្លួនដែលមិនផ្ទុយនឹងច្បាប់ជាធរមានដោយ មានការយល់ព្រមពីសមាជិកតាមការបោះឆ្នោត ។ អ្នកដឹកនាំសមាគមអ្នកសារពត៌មានដែលជាសមាជិកក្រុមអភិបាល ត្រូវមានការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតាមលក្ខណៈប្រជាធិបតេយ្យ ។

មាត្រា ៧.-

សមាគមអ្នកសារព័ត៌មាននីមួយៗត្រូវតាក់តែងក្រមសីលធម៌ដើម្បីអនុវត្តក្នុងសមាគមរបស់ខ្លួន ដើម្បីអ្នកសារព័ត៌មានមានកាតព្វកិច្ចគោរពគោលការណ៍ ចាំបាច់ជាអាទិ៍ដូចតទៅ ៖

១- គោរពសច្ចធម៌និងគោរពសិទ្ធិយល់ដឹងនូវសច្ចធម៌របស់សាធារណជន ។

២- ត្រូវផ្សាយនូវដំណឹងទាំងឡាយដោយសុចរិត ព្រមទាំងធ្វើអត្ថាធិប្បាយ ឬរិះគន់ឲ្យ ត្រឹមត្រូវ និងសមស្របតាមគតិយុត្តិធម៌ ។

៣- ត្រូវរាយការណ៍តែតាមហេតុការណ៍ដែលខ្លួនដឹង ពីប្រភពដើម តែប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកសារព័ត៌មានមិនត្រូវបំបាត់ចោលនូវព័ត៌មានសំខាន់ៗ ឬកែបន្លំឯកសារផ្សេងៗ ឡើយ ។

៤- ប្រើវិធីសុចរិតត្រឹមត្រូវដើម្បីស្វែងរកដំណឹង រូបថត និងឯកសារផ្សេងៗ។

៥- ត្រូវធ្វើការកែតម្រូវនូវព័ត៌មានណាដែលចេញផ្សាយរួចហើយៗមានលក្ខណៈមិនជាក់លាក់ និងនាំឲ្យមានការយល់ច្រឡំ ។

៦- ត្រូវចៀសវាងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ដែលញុះញង់ឲ្យមានការប្រកាន់ ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ ភេទ ភាសា ជំនឿ សាសនា មតិ ឬនិន្នាការនយោបាយ ដើមកំណើតជាតិ ឋានៈសង្គម ធនធាន ឬស្ថានភាព ដទៃទៀត ។

៧- ត្រូវគោរពសិទ្ធិនិងសេរីភាពរស់នៅក្នុងជីវភាពឯកជនរបស់បុគ្គល ។

៨- ត្រូវគោរពឲ្យបានហ្មត់ចត់តាមក្បួនវេយ្យាករណ៍ ក្នុងការសរសេរអត្ថបទ ។

៩- ហាមបោះពុម្ពផ្សាយអត្ថបទ ឬរូបភាពអាសអាភាស និងរូបភាពនៃអំពើហិង្សា ។

១០- ហាមរំលោភលើសិទ្ធិ ដើម្បីមានការជំនុំជំរះក្តី ដោយយុត្តិធម៌របស់បុគ្គលម្នាក់ៗដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

១១- ត្រូវចាត់ទុកចំណុចដូចខាងក្រោមនេះ ជាការរំលោភដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ខាងផ្នែកវិជ្ជាជីវៈ របស់អ្នកសារព័ត៌មាន ៖

- ការលួចចម្លងគំនិត ឬស្នាដៃរបស់អ្នកដទៃមកដាក់ថាជារបស់ខ្លួន
- បន្លំឲ្យគេយល់ខុស ដូចជាការសរសេរបញ្ឆិតបញ្ឆៀងដើម្បីឲ្យអ្នកអានមានការសង្ស័យដោយអយុត្តិធម៌លើបុគ្គលណាម្នាក់ ក្រុម បក្សណាមួយ ។
- ការមួលបង្កាច់ បរិហាកេរ្តិ៍ និងការជេរប្រមាថ
- ការទទួលសំណូកក្នុងបែបណាមួយ ឬការជំរិតយកប្រាក់ ដើម្បី ជាថ្នូរនឹងការបោះពុម្ពផ្សាយ ឬមិនបោះពុម្ពផ្សាយនូវព័ត៌មានណាមួយ ។

មាត្រា ៨.-

មុនពេលចាប់ផ្តើមចែកចាយសារព័ត៌មាន និយោជក ឬនិពន្ធនាយកត្រូវធ្វើ ពាក្យមួយច្បាប់(០១ច្បាប់) ជូនមកក្រសួងព័ត៌មានដើម្បីបញ្ជាក់អំពីអត្តសញ្ញាណរបស់ខ្លួន ។ ក្រសួងនេះ ត្រូវចេញបង្កាន់ដៃឲ្យទៅសារព័ត៌មានពេលបានទទួលសំណុំបែបបទទាំងមូល ។

ក្នុងករណីដែលនាយកការផ្សាយជាសមាជិករដ្ឋសភា ឬស្ថាប័នដែលមានអភ័យ ឯកសិទ្ធិ សារព័ត៌មាននោះត្រូវចាត់តាំងឲ្យមានសហនាយកការផ្សាយម្នាក់ទៀត ។

និយោជក ឬនិពន្ធនាយកដែលមិនគោរពបែបបទនេះជាមុន ត្រូវផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ ពីប្រាំសែនរៀល(៥០០.០០០រៀល) ទៅមួយលានប្រាំសែនរៀល (១.៥០០.០០០រៀល) ។ ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវពិន័យជាប្រាក់ទ្វេឡើង ។

មាត្រា ៩.-

សំណុំបែបបទដែលនិយោជក ឬនិពន្ធនាយក ត្រូវបំពេញមានជាអាទិ៍ :

- អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណនៃសារព័ត៌មាន
- ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់និយោជក ឬនិពន្ធនាយក
- ឈ្មោះ និងអាស័យដ្ឋានរបស់រោងពុម្ព
- លិខិតថ្កោលទោស

រាល់ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានខាងលើនេះ ត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងព័ត៌មាន ប្រាំថ្ងៃ (៥ ថ្ងៃ) មុន លើកលែងតែករណីប្រធានសក្តិ ។

មាត្រា ១០.-

ជនណាម្នាក់ដែលយល់ថាអត្ថបទណាមួយ ទោះជាសរសេរបញ្ឆិតបញ្ឆៀងក៏ដោយ រូបគំនូរ ឬរូបថតណាមួយនៃសារព័ត៌មានណាមួយដែលមានលក្ខណៈ ខុសពីការពិត ធ្វើឲ្យខូចខាតដល់កិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួនមានសិទ្ធិ ទាមទារឲ្យសារព័ត៌មាននោះធ្វើការកែតម្រូវឬមានសិទ្ធិឆ្លើយតប និងធ្វើបណ្តឹង ពីបទបរិហាកេរ្តិ៍ ពីបទមួលបង្កាច់ ឬពីបទជេរប្រមាថ ចំពោះការប៉ះពាល់កិត្តិយសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួន ។ ចម្លើយកែតម្រូវ ឬឆ្លើយតបត្រូវចុះផ្សាយក្នុងរយៈ ពេលប្រាំពីរថ្ងៃ (៧ថ្ងៃ)យ៉ាង យូរ ឬនៅលេខបន្ទាប់ ក្រោយពីបានទទួលការទាមទារឲ្យកែតម្រូវ ឬ ឆ្លើយតប ។

ចំពោះករណីដែលពាក់ព័ន្ធដល់បុគ្គលសាធារណៈ គ្រប់ការពោលអះអាង ឬការទំលាក់កំហុសដែលអ្នកសារព័ត៌មានយកមកចុះ ផ្សាយដោយផ្ទាល់ ឬក៏យកមកចុះផ្សាយបន្តខុសពីការពិត ក្នុងបំណងបំផ្លាញ បុគ្គលសាធារណៈនោះ គឺជាការមួលបង្កាច់ដែលច្បាប់ហាមឃាត់ ។

បើតុលាការរកឃើញថា ការផ្សាយណាមានលក្ខណៈខុសពីការពិត តាមបណ្តឹងរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី តុលាការអាចបង្គាប់ឲ្យសារព័ត៌មាននោះ ៖

- ចុះផ្សាយនូវការកែតម្រូវ ឬ
- សងជំងឺចិត្ត ឬ
- ចុះផ្សាយនូវការកែតម្រូវផង និងបង់ប្រាក់សងជំងឺចិត្តផង ។

អត្ថបទកែតម្រូវដែលអ្នកសារពត៌មាន មានកាតព្វកិច្ចផ្សាយត្រូវចុះផ្សាយនៅទំព័រដូចគ្នា និងមានទំហំអក្សរប៉ុនគ្នានឹងអត្ថបទដែលបានចាត់ទុកថា ជា អត្ថបទធ្វើឲ្យខូចខាតកិត្តិយស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់គេ ។

លើសពីនេះតុលាការអាចផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅ ប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល) ទៀតក៏បាន ។

ម្យ៉ាងទៀតក្នុងករណីដែលមានការវិនិច្ឆ័យអំពីអំពើណាមួយដែលមានចែងក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើ តុលាការអាចបញ្ជាឲ្យបិទផ្សាយសេចក្តីសំរេចរបស់ខ្លួននៅទីកន្លែងទាំងឡាយ ដែលតុលាការនឹងបញ្ជាក់ ដោយឲ្យជនជាប់ចោទទទួលបន្ទុកចេញសោហ៊ុយ ហើយតុលាការអាច ចុះផ្សាយសាលក្រមនេះក្នុងសារពត៌មាន មួយឬច្រើននិងឲ្យជនជាប់ចោទទទួលបន្ទុកចេញសោហ៊ុយទាំងអស់ ដោយកម្រិតត្រឹមមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) យ៉ាងច្រើន បំផុត ។

មាត្រា ១១.-

សារពត៌មានមិនត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនូវអ្វីដែលនាំឲ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈដោយញុះញង់ដោយផ្ទាល់ឲ្យមនុស្សម្នាក់ ឬច្រើននាក់ប្រព្រឹត្តអំពើ ហិង្សា។

ការប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដែលមានចែងខាងលើនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី មួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅ ប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល) ។

បុគ្គលរងគ្រោះដោយអំពើខាងលើ មានសិទ្ធិតាំងខ្លួនជាដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីទៅតុលាការ ។

គ្រប់ករណីទាំងអស់ តុលាការត្រូវពិនិត្យទៅលើទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់រវាងអត្ថបទញុះញង់ នឹងអំពើនោះ ។ អត្ថបទដែលមានចំណាស់លើសពីបីខែ (៣ ខែ) មិនអាចយក មកសំអាងក្នុងការចោទប្រកាន់បានឡើយ ។

មាត្រា ១២.-

សារពត៌មានមិនត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយ ឬផ្សាយបន្តនូវពត៌មានដែលបណ្តាលឲ្យប៉ះពាល់ ដល់សន្តិសុខជាតិ និងស្ថេរភាពនយោបាយ ។

និយោជក និពន្ធនាយក ឬអ្នកនិពន្ធអត្ថបទអាចត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់ប្រាំលានរៀល (១៥.០០០.០០០ រៀល) ដោយមិនទាន់គិតដល់ការផ្តន្ទាទោសតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។

ក្រសួងពត៌មាននិងក្រសួងមហាផ្ទៃ មានសិទ្ធិប្រមូលយកអត្ថបទល្មើស និង សារពត៌មានលេខចេញផ្សាយអត្ថបទល្មើស ដែលចេញផ្សាយដោយសារពត៌មាននោះ ។ ក្រសួងពត៌មាន មានសិទ្ធិផ្អាកការផ្សាយក្នុងរយៈពេលមិនហួសពីសាមសិបថ្ងៃ (៣០ថ្ងៃ) ហើយបញ្ជូន សំណុំរឿងទៅតុលាការ ។

មាត្រា ១៣ .-

សារពត៌មានមិនត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយ ឬផ្សាយបន្តការមិនពិតដែលជាការជេរ ប្រមាថ ការមើលងាយដល់ស្ថាប័នជាតិ ។ ការផ្សាយបែបនេះ អាចត្រូវផ្តន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ពីរ លានរៀល (២.០០០.០០០ រៀល) ទៅដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ១៤.-

សារពត៌មានមិនត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនូវអ្វីដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រពៃណីល្អរបស់សង្គម ជាតិជាអាទិ៍ ៖

- ពាក្យអសុរោះមិនគួរគប្បី ដូចជា អា មីង ជាដើម
- ពាក្យដែលពិពណ៌នាចំៗ អំពីសកម្មភាពរួមរក្ស
- រូបគំនូរ ឬរូបថត ដែលបង្ហាញនូវ កេរ្តិ៍ភេទ ឬរូបអាក្រាត លើកលែងតែ ទិសដៅសំរាប់អប់រំចេញ
- រូបភាពដែលប្រមាថមើលងាយប្រៀបធៀបការរំលោភទៅលើមាត្រា

នេះ អាចត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅ ប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល)។

មាត្រា ១៥.-

លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីតុលាការ សារពត៌មានពុំអាចផ្សាយដំណឹង រូបថត ឬគំនូរ ដែលអាចឲ្យអ្នកអានស្គាល់ឈ្មោះ និងភិនភាគនៃ ៖

- ភាគីក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណី ដែលទាក់ទងទៅនឹងបិតុភាព អាពាហ៍ពិពាហ៍ រឿងលែង លះប្តីប្រពន្ធ ឬរឿងអាណាព្យាបាលលើកុមារ
- យុវជនអាយុតិចជាងដប់ប្រាំបីឆ្នាំ (១៨ ឆ្នាំ) ក្នុងរឿងវិវាទរដ្ឋប្បវេណី ឬព្រហ្មទណ្ឌ
- ស្ត្រីដែលទទួលរងគ្រោះដោយអំពើរំលោភលើរាងកាយ ឬអំពើចាប់បង្ខំ សេពសន្ថវៈ ។

ក្នុងករណីដែលសាមីជន ឬអ្នកអាណាព្យាបាលយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ សារពត៌មានអាចផ្សព្វផ្សាយរឿងនេះបាន លើកលែងតែការផ្សាយនេះ នាំឲ្យប៉ះពាល់ដល់ការស៊ើប អង្កេតរបស់តុលាការ ។

បុគ្គលណា ដែលត្រូវសារពត៌មានបំពានសិទ្ធិខាងលើនេះ មានសិទ្ធិប្តឹងទៅតុលាការដើម្បីទាមទារជម្ងឺចិត្ត ។ ការប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល) ។

មាត្រា ១៦.-

ដំណឹងផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម អាចចាត់ទុកថាមានលក្ខណៈភូតកុហក បើការផ្សាយនោះ មានន័យបំផ្លើសហួសហេតុអំពីគុណភាព ឬគុណសម្បត្តិផលិតផល ឬសេវាណាមួយ បណ្តាលឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់មានការភាន់ច្រឡំអំពីគុណភាព ឬគុណសម្បត្តិនោះ ។

ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មរបៀបនេះត្រូវហាមឃាត់ ប៉ុន្តែសារពត៌មានដែលចុះផ្សាយដំណឹងភូតកុហកនេះ មិនមែនជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ទេលើកលែងតែសារពត៌មាននេះនៅតែបន្តផ្សាយដំណឹងនេះ ក្រោយពីបានទទួលការហាមប្រាមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី តុលាការ ឬពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច រួចហើយ ។

ផ្ទុយទៅវិញអ្នកម្ចាស់ឃោសនាពាណិជ្ជកម្ម ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ និងចំពោះតុលាការ បើមានការប្តឹងផ្តល់អំពីបុគ្គល ឬសមាគមអ្នកប្រើប្រាស់ណាមួយ ដែលបានទទួលការខូចខាតប្រយោជន៍បណ្តាលមកពីការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ភូតកុហកនេះ ។

ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មភូតកុហក អាចត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០ រៀល) ទៅ ប្រាំលានរៀល (៥.០០០.០០០ រៀល) ។

ជំពូកទី ៣

ការប្រកួតប្រជែង

មាត្រា ១៧.-

បុគ្គលណាក៏ដោយ ទោះជារូបវន្តបុគ្គលក្តី ឬនីតិបុគ្គលក្តី មិនអាចធ្វើជាម្ចាស់ ឬជា អ្នកកាន់កាប់សារពត៌មានជាភាសាខ្មែរលើសពីពីរ (២) ឡើយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ១៨.-

ចំនួនសរុបទាំងអស់នៃសារពត៌មានជាភាសាខ្មែរ ដែលកាន់កាប់ដោយជនបរទេស មិនត្រូវឲ្យលើសពីម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃចំនួនសារពត៌មានជាភាសាខ្មែរទាំងអស់ដែលចេញផ្សាយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឡើយ ។

សារពត៌មានដែលកាន់កាប់ដោយជនបរទេស ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យចេញផ្សាយរួចហើយ មិនអាចត្រូវបិទដោយមូលហេតុថយចុះចំនួនសរុបទាំងអស់នៃសារពត៌មានជាភាសាខ្មែរនោះទេ ។

ជំពូកទី ៤
ការតម្កល់ទុក

មាត្រា ១៩.-

និពន្ធនាយក ឬនាយកការផ្សាយ ត្រូវតម្កល់ទុកសារពត៌មានរាល់លេខរបស់ខ្លួនចំនួនពីរច្បាប់ (០២ ច្បាប់) នៅបណ្ណាល័យជាតិ និងប្រាំមួយច្បាប់ (០៦ ច្បាប់) ទៀតនៅក្រសួងពត៌មាន ។ ការតម្កល់ទុកនេះត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ដប់ប្រាំថ្ងៃ (១៥ ថ្ងៃ) ចំពោះការបោះពុម្ពនៅ ភ្នំពេញ និងសែសិបប្រាំថ្ងៃ(៤៥ ថ្ងៃ) នៅកន្លែងដទៃទៀត ដោយគិតពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញផ្សាយ ។

ការប្រព្រឹត្តិល្មើសនឹងបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាអន្តរការណ៍ ដោយក្រសួងពត៌មានជាប្រាក់ពីបីម៉ឺនរៀល (៣០.០០០ រៀល) ទៅបីសែនរៀល (៣០០.០០០ រៀល) ។

ជំពូកទី ៥
អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២០.-

អំពើប្រព្រឹត្តរបស់និយោជក និពន្ធនាយក ឬអ្នកនិពន្ធអត្ថបទ ដែលរំលោភ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវទទួលទោសតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវចាប់ចង ឬជាប់ពន្ធនាគារដោយសារការបញ្ចេញមតិឡើយ ។

មាត្រា ២១.-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានពីមុនមកហើយទាក់ទងនឹងសារពត៌មាន ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ , នៅថ្ងៃទី ០១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥
ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង ទី ២
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពត៌មាន
ហត្ថលេខា និង ត្រា
អៀង ម៉ូលី

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១
ព្រះហស្តលេខា និង ត្រា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ហត្ថលេខា និង ត្រា
ហ៊ុន សែន

២ - ព្រះរាជក្រឹត្យ

ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩៩៥/៦៤

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស

អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម

មង្គលមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣ .
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា .
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើដោយព្រះរាជក្រម ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ .
- យោងតាមសំណើរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ នៃ រាជរដ្ឋាភិបាលជាតិកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៥ .

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១ : តែងតាំងឯកឧត្តម **ស៊ុន នីនី** ជាអគ្គនាយកនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។

មាត្រា ២ : នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអោយបានសំរេចតាមព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

មាត្រា ៣ : ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមានច្បាប់ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខានេះតទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ , ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

* * *

ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩៩៥/៦៥

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស

អគ្គមហាបុរសរតនៈ និករោត្តម

មច្ឆិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣ .
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា .
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាព រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា .
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១០៩៤/៩០ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការកែសំរួលសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា .
- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ទាំងពីរ និង អំពីទេសរដ្ឋមន្ត្រី និងជា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ .
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីយល់ព្រមផង .

ត្រាស់បង្គាប់

ជំពូក I

អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន

មាត្រា ១ :

ត្រូវបានបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹងគ្រឿងញៀន ដែលមានស្វ័យភាពរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ២ :

អាជ្ញាធរជាតិ មានសមាសភាពដូចខាងក្រោម ÷

– សម្តេចក្រុមព្រះនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២	សហប្រធាន
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌	អនុប្រធាន
– សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ	សមាជិក
– សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	សមាជិក
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល	សមាជិក
– សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ	សមាជិក
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	សមាជិក
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (ហិរញ្ញវត្ថុ)	សមាជិក
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	សមាជិក
– រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន	សមាជិក
– ទេសាភិបាលធនាគារជាតិ	សមាជិក

រដ្ឋមន្ត្រី និង រដ្ឋលេខាធិការផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងរបៀបវារៈ អាចត្រូវបាន អញ្ជើញចូលរួមប្រជុំ ។

អាជ្ញាធរជាតិក៏អាចកោះអញ្ជើញបុគ្គលណាមួយអោយចូលរួមប្រជុំ កាលបើយល់ឃើញថាមានការចាំបាច់ ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះប្រជុំយ៉ាងតិចពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ ។ បើប្រធានអវត្តមានអាជ្ញាធរជាតិត្រូវប្រជុំក្រោមអធិបតីភាពនៃអនុប្រធាន ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះ មានអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការដាក់អោយអនុវត្តនយោបាយ និងធានាសម្របសម្រួលជាអចិន្ត្រៃយ៍ នូវវិធានការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៣ :

អាជ្ញាធរជាតិកំណត់ន័យ សម្របសម្រួល និងជំរុញអនុវត្តនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន ជាពិសេសនៅក្នុងវិស័យខាងក្រោមនេះ ÷

– ការអនុវត្តន៍បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញាជាតិ ស្តីពីគ្រឿងញៀន ឆ្នាំ ១៩៦១ ឆ្នាំ ១៩៧១ និងឆ្នាំ ១៩៨៨ ។

– ការបង្កើតនិងការសម្របអត្ថបទច្បាប់ និងបទបញ្ញាស្តីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

– ការអប់រំ បង្កាកុំអោយមានការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។

– ការលើកទឹកចិត្តដល់គ្រប់អ្នកផ្តួចផ្តើមគំនិតក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងគ្រឿងញៀន ។

– ការប្រយុទ្ធប្រឆាំង និងជំនួញលួចលាក់គ្រឿងញៀន និងសារធាតុសំរាប់ផ្សំថ្នាំញៀន ហើយនឹងការសំអាតប្រាក់បានមកពីជំនួញលួចលាក់នៃគ្រឿងញៀន ដោយមិនទាន់គិតដល់ការដែលត្រូវប្រគល់ជូនមជ្ឈមណ្ឌលបង្ក្រាបជំនួញគ្រឿងញៀន ខុសច្បាប់ និងមិនទាន់គិតដល់មុខការដែលត្រូវប្រគល់ជូនគណៈកម្មាធិការប្រឆាំង និងការសំអាតប្រាក់នោះដែលនឹងត្រូវបង្កើត ។

– ការទទួលព្យាបាល និងការជួយអោយអ្នកញៀនបានមករស់នៅតាមភាពធម្មតាវិញ ។

– ការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក សំរាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន និងការធ្វើជំនួញលួចលាក់នៃគ្រឿងញៀន និងសារធាតុសំរាប់ផលិតគ្រឿងញៀនព្រមទាំងប្រឆាំងនឹងការសំអាតប្រាក់ ដែលបានមកពីជំនួញលួចលាក់នៃគ្រឿងញៀន ។

– ការស្រាវជ្រាវអំពីការញៀនជាតិពុល ។

– ការសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន ។

ម្យ៉ាងទៀត អាជ្ញាធរជាតិនេះត្រូវធានាធ្វើអោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបានបំពេញកាតព្វកិច្ចដែលទាមទារក្នុងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ទាំងក្នុងផ្ទៃប្រទេស ទាំងក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងប្រទេសឯទៀត ឬអង្គការអន្តរជាតិដែលទទួល

បន្ទុកត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ព្រមទាំងក្នុងការដាក់អោយដំណើរការនូវយន្តការជាតិ និងអន្តរជាតិ សំរាប់ត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ។

ជំពូក II

អំពីប្រភពធនធាន

មាត្រា ៤ :

អាជ្ញាធរជាតិនេះមានថវិកាស្វយ័តមួយ ដើម្បីរ៉ាប់រងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរបស់ខ្លួន និងដើម្បីគាំទ្រសកម្មភាពទាំងឡាយប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន ឬការផ្តើមគំនិតរបស់រដ្ឋអំណាចកណ្តាល និង មូលដ្ឋាន គ្រឹះស្ថានសាធារណៈទាំងឡាយព្រមទាំងអង្គការ សមាគម ឬអ្នកចូលរួមជាឯកជនក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។

ធនធាន និង ថវិកានេះត្រូវបានផ្តត់ផ្គង់ដោយ ÷

– វិភាគទានរបស់ថវិកាជាតិ

– ទ្រព្យ និងរបស់មានតម្លៃដែលបានមកពីការអនុវត្តន៍សេចក្តីសំរេចរឹបអូសរបស់តុលាការពីអ្នកជំនួញខុសច្បាប់ ហើយបញ្ចូលទៅក្នុងមូលនិធិសំរាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន ។

– ប្រាក់ជំនួយ និងអំណោយដែលផ្តល់ជូនអាជ្ញាធរជាតិនេះ ដោយរដ្ឋាភិបាលបរទេស អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលសំរាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹងគ្រឿងញៀន ។

អាជ្ញាធរជាតិនេះ នឹងត្រួតពិនិត្យការប្រើប្រាស់មូលនិធិខាងលើរបស់អគ្គលេខាធិការសំរាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន ។ អាជ្ញាធរជាតិមានសិទ្ធិចាត់ចែងលើទ្រព្យសម្បត្តិដែលបញ្ចូលទៅក្នុងមូលនិធិខាងលើ ។

ជំពូក III

ការត្រួតពិនិត្យគណនេយ្យ

មាត្រា ៥ :

ការត្រួតពិនិត្យគណនេយ្យត្រូវប្រគល់អោយស្នងការគណនេយ្យមួយរូប ដែលតែងតាំងដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូក IV

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន

មាត្រា ៦ :

អគ្គលេខាធិការដ្ឋានត្រូវដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការមួយរូប និងមាន អគ្គលេខារង ជាជំនួយការ ។

អគ្គលេខាធិការមានឋានៈស្មើនឹងអគ្គនាយក ត្រូវបានតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យតាមសំណើរបស់ប្រធានអាជ្ញាធរជាតិ ។

អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន មានទីតាំងនៅទីស្ដីការក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

សមាជិកនៃអាជ្ញាធរជាតិត្រូវចាត់បញ្ជូនមន្ត្រីតំណាងរបស់ខ្លួនអោយទៅចូលរួមបំពេញការងារជាប្រចាំនៅក្នុងអគ្គលេខាធិការដ្ឋាននេះ ។

មាត្រា ៧ :

អគ្គលេខាធិការមានភារៈកិច្ច :

– រៀបចំការពិភាក្សារបស់អាជ្ញាធរជាតិ ចូលរួមពិភាក្សា និងរ៉ាប់រងការអនុវត្តន៍សេចក្ដីសំរេចទាំងឡាយរបស់អាជ្ញាធរនេះ ។

– ជំរុញ និងសម្របសម្រួលជាអចិន្ត្រៃយ៍នូវវិធានការរបស់ក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងវិស័យដែលបានចែងខាងលើ ។

– ទទួលបន្ទុកទាក់ទងជាមួយអង្គការអន្តរជាតិនានា ជំរុញ ឬសំរួលការបញ្ជូនពត៌មាន ឬស្ថិតិដែលមានកំណត់ក្នុងសន្ធិសញ្ញានៅអង្គការអន្តរជាតិនានាដែលមានសមត្ថកិច្ច ។

– បញ្ជូនទៅអគ្គលេខាធិការ នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ នូវអាស័យដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីអនុវត្តបទបញ្ញត្តិ នៃ អនុសញ្ញា ។

មាត្រា ៨ :

អគ្គលេខាធិការប្រើប្រាស់បុគ្គលិកដែលក្រសួងនានា នឹងគ្រឹះស្ថានសាធារណៈពាក់ព័ន្ធបានប្រគល់អោយ ។

ចំនួននិងការបែងចែកបុគ្គលិកអោយទៅអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ច នៅពេលប្រជុំអាជ្ញាធរជាតិ ។

មាត្រា ៩ :

អគ្គលេខាធិការគ្រប់គ្រងថវិកាស្វយ័តរបស់អាជ្ញាធរជាតិបែងចែកមូលនិធិដែលបានផ្តល់អោយសំរាប់ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងគ្រឿងញៀន អោយប្រើប្រាស់ទៅតាមគំនិតផ្តើមទាំងឡាយ និងតម្រូវការជាក់លាក់របស់គ្រឹះស្ថានសាធារណៈទាំងឡាយ ឬអ្នកចូលរួមជាឯកជន ក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អាជ្ញាធរជាតិ យោងទៅតាមការចង្អុលទិសរបស់អាជ្ញាធរនេះ ឬការសំរេចទាំងឡាយរបស់អាជ្ញាធរនេះ ។

មាត្រា ១០ :

ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋានរបស់អាជ្ញាធរជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូក V

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១ :

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ១២ :

ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអនុភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខា ។

មាត្រា ១៣ :

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទីមួយ និង នាយករដ្ឋមន្ត្រីទីពីរ សហរដ្ឋមន្ត្រីទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអតីតយុទ្ធជន និងទេសាភិបាលធនាគារជាតិ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ , ថ្ងៃទី ០៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៥

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌
ហត្ថលេខា
ចែមស្នួន

បានយកសេចក្តីបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២
ព្រះហស្តលេខា និងត្រា ហត្ថលេខា និង ត្រា
នរោត្តម រណឫទ្ធិ **ហ៊ុន សែន**

* * *

ព្រះរាជក្រឹត្យ លេខ នស/រកត/០៩៩៥/៦៦

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ វរ្ម័ន

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍ និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យ ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា